

Odnos do Katoliške cerkve

20. Avgust 1840

Prevod A.P.

1 Zelo majhen epitet tistim, ki mislijo, da v spisih „Pot do prerojenja“ ni slišati Mojega glasu, ampak Satanovega, ali pa vsaj menijo, da so ti spisi prazno delo Mojega pisca. Njim so namenjene te vrstice!

2 Ti dvomijo v pristnost Moje milosti. A tudi, če bi dvomili, bi lahko Jaz močno dvomil v njihovo ljubezen! Imajo namreč razumsko vero, a daleč od njih je verno srce! – Namesto, da bi srce z občutki postalo razumevajoče in dovezetno, le še bolj in bolj polnijo svoj razum. Ta se jim je od branja napihnil kot polna žoga. Ta visi na vrvi volje na srcu. Srce se hoče sedaj razširiti in do konca vsrkati vase Mojo usmiljeno ljubezen, še posebej takrat, ko je nekaj prav ponižnega malo zakrito, tako, da to zaradi zakritosti ne more več prodreti skozi drobne pore njihovega zračnega uma in posledično pade na srce in hoče tam najti vstop.

3 Toda balon razuma, ki je napolnjen z zračnimi plini, zaradi svoje specifične lahkotnosti močno vleče vrvico volje, da so odprtine v duhovne komore srca tesno zožene in darovi ne morejo prodreti niti sem. Toda kaj sledi iz tega? Nič drugega kot dvom, ker živi dar med dvema koncema vrvi volje zdrsne gor in dol in tako rekoč ne najde vstopa ne v enega ne v drugega. Potem moram vstopiti in malce prevetriti um, da bi se spet potopil, da bi se vrv zrahljala in bi srce, ki je zvezano, spet dobilo zrak.

4 Pravilno stanje pa bi moralo biti naslednje: Srce se s ponižnim prihodom razuma vedno bolj širi in ga sprejme vase. Potem se razum sam ogreje z ljubeznijo in se razširi v srcu. S tem se tudi ljubezen vedno bolj napenja, se nazadnje vžge v svoji blaženi toplini in svetloba njenega nežnega plamena zasije skozi razum v čudoviti nežni luči. Takrat nebeški zakladi zasijejo v razumu in zaradi toplote svetlobe postajajo vedno večji in vedno bolj razvejani (kot pod mikroskopom). Od tod potem pride čudovito srčno razumevanje ljubezni in prave žive vere in majhno gorčično seme se spremeni v drevo, na katerega vejah se naselijo nebeške ptice in na koncu tudi Jaz.

5 To, kar sem povedal, naj te pomiri v primeru nadaljnjih podobnih očitkov, kot da bi bil ti (Jakob Lorber) služabnik dveh, ali kot bi Jaz hotel uporabiti satanovo orodje za svojo milost. Toda nekaj naslednjih stavkov naj služi za razbremenitev razuma dvomljivcem!

6 Ali je hvale vredno, da otroci zapustijo svojo bolno mater in ji želijo smrt zaradi njenih številnih slabosti? Pravim, da je Rimska cerkev vlačuga, vi pa ste se rodili v njej in prvo otroško mleko ste sesali iz njenih prsi. Najprej vas je naučila klicati Moje ime, vas hranila kot nežna mati in vam prepovedala jesti hrano, ki bi vam pokvarila želodec. S tem je v vas prebudila apetit po močnejši hrani duše in duha, ki vam je po Moji volji nisem nikoli odrekel. Tako ste si jo lahko privoščili do sitega. In še danes uživajte kot nihče drug, v njenem naročju!

7 Kako je torej mogoče, da z Jakobom in Janezom kličete: „Gospod, naj strela in

žveplo dežujeta na njeno bolno glavo!"? – Poslušajte, iz tega je razbrati le malo resnične ljubezni! Mar menite, da je uničenje prava pot do okrevanja? O ne, pri tem ste pa v veliki zmoti! Tako so menili vsi ustanovitelji sekt. Ampak tudi oni so bili v veliki zmoti in njihov rezultat je bil bratomorni spopadi, prepiri, vojna, umori in vse vrste grozodejstev! Ali je bilo takšno izboljšanje blagoslovljeno? Lahko neka sekta reče: „Moj nauk ni zapečaten s krvjo bratov!?”

8 Glejte, Rimljanica je tista prešuštnica, ki bi morala biti kamenjana. In tu zopet govorim: „Kdor je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo!” – Spet je lahko kanaanska žena, ki je imela veliko vere in veliko ljubezni. – Spet je ženska, ki je dvanajst let trpela zaradi krvotoka in je iz Mojega oblačila ukradla svoje ozdravljenje, ker je imela veliko vere in ljubezni. – In zopet je podobna veliki vlačugi in pozneje skesani Magdaleni, ki mi je mazilila noge. – v vseh teh podobah lahko najdemo Rimsko cerkev.

9 Po drugi strani pa so drugi „učenci” polni jeze, ko slišijo za Moje „meso in kri”. Verjamejo kar hočejo in se oživljajo z drobtinami, ki padejo iz miz njihovih gospodarjev (Moja razdrobljena beseda) in v svoji bujni norosti hočejo dokazati, da Me sploh ni. In, če še vedno kaj ostane od Mene, sem to lahko samo takrat, ko so tako pokroviteljski in so Me sprejeli v svojo „idejo”. Če kakšna sekta v popolni posesti Moje besede ne more priti do boljše ideje o Meni kot do tiste, katere cilj je Moje popolno uničenje, potem so Mi celo Turki v svoji pošteni in hudi zaslepljenosti dražji, saj Me imajo še vedno za nekaj višjega od svojega idola Mohameda in še neprimerno dražji mi je Rim, kjer mi kot Bogu in Gospodu še vedno prinašajo vsaj na zunaj vidno žrtev, ki je za mnoge živ spomenik Mojega odrešenja.

10 Glejte, tako je z Rimom! – V Vatikanu ne uživam, prav tako ne v cerkvi svetega Petra. Na njunem mestu bi rajši videl zavetišče za reveže. Rim je mesto, ki je nečistovalo s kralji sveta. Rim je vlačuga in se tudi obnaša kot vlačuga. Svoj mrmrajoči obraz si krasi in svoje napol gnilo telo obleče v čudovita oblačila, da bi bila videti, kot da je še vedno devica. Glejte, vse to in še tisoč drugih stvari mi je dobro poznanih, vendar ji tega ne povejte sami. Vlačuga pogosto bolje vzgaja svoje otroke, kot ponosna mati, ki misli, da je z žlico pojedla vso Mojo modrost? Zato tudi pravim; ta prešuštnica je vzgojila veliko dobrih otrok in mi s tem mazilila noge. Zato ji bom pomagal in jo gledal, da se bo pokesala, saj je veliko grešila, a je tudi veliko ljubila!

11 Vam pa povem, da ste se rodili in bili krščeni v njej, zato si ne smete želeli njenega uničenja, ampak ozdravljenja. Dajem vam balzam, da bi ozdraveli od dednega zla. Če torej živite po danih zapovedih, vas bo cerkev spoštovala in, ko bo po vas spoznala čudežne stvari, bo tudi sama zahrepenela po balzamu in bo mirno zacelila

svoje številne rane. Če pa želite od nje odpasti, bo na vaše brate prišlo malo blagoslova!

12 Živite, kakor sem vam pokazal in zaradi Mene ne boste nikoli zaslišani. Jaz vas bom varoval in Moje delo bo neovirano prihajalo na dan kot velik magnet, ki bo vse pritegnil k sebi. Vi ga pa ne oslabite z svojo neposlušnostjo in dvomi.

13 Če rečete: Kako naj bo v tem devetindevetdeset krat več blagoslova? – Potem pravim: Angeli v nebesih se bodo devetindevetdeset krat bolj veselili enega skesanega grešnika, kot toliko pravičnih, ki mislijo, da jih opravičuje Moja polna beseda. Zato resnično pravim: Luther, Calvin, Melanchton in drugi ne odtehtajo ne Janeza od križa, ne Janeza od Boga, ne Franciška, ne Tomaža iz Kempna, ne Taulerusa, ne Terezije in mnogih tisoč drugih.

14 Ja, tudi najbolj znani protestanti bi se lahko naučili veliko več! Tudi Swedenborg je v Rimu doživel marsikaj, kar mu je na zelo pomemben način pomagalo odpreti vrata v notranje življenje. Bil je namreč človek, ki je znal iz vsega izluščiti bistveno in iz tega dejansko potegniti koristi.

15 Glejte, zato gre modri človek v ropotarnico, kjer pogosto najde velike zaklade, ki so pokriti z prahom ceremonij. Prah obriše in čisto zlato spravi v svojo zakladnico. Podobno storite tudi vi! – Zapisano je namreč: „Pustite otročičkom, da pridejo k Meni, kajti njih je nebeško kraljestvo"! In kdor ne postane tak kot oni, ne bo takoj vstopil v Moje kraljestvo, saj otroci ne premišljujejo, ampak preprosto verjamejo besedi svojih staršev in ravnajo po njej. In tudi, ko po Moji milosti prerasejo svoje starše, še vedno spoštujejo njihovo besedo, čeprav je ne potrebujejo.

16 Noah ni bil pri sebi, ker se je napil, toda sina je preklel, ker se mu je posmehoval! Druga dva, ki sta ga ljubila in pokrila njegovo goloto pa je blagoslovil. Podobno kot dva boljša Noetova sinova storite tudi vi, da boste devetindevetdeset krat blagoslovljeni! – To vam govorim Jaz, Večna Ljubezen in Modrost! . Amen, Amen, Amen.

Jakob Lorber
[Nebeški darovi](#)